

Nr 706.

Av herr **von Friesen**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 212, angående reformering av läkarutbildningen.*

Å sidan 276 i Kungl. Maj:ts proposition nr 212 angående reformering av läkarutbildningen påpekas, att beträffande ämnet obstetrik och gynekologi samtliga ämnesföreträdare bestämt avstyrkt kommitterades förslag om nedskärning av kurstiden för dessa ämnen. I en särskild PM framhåller professorerna S. Genell och A. Sjövall att inom överblickbar tid framåt högst hälften av samtliga förlossningar i riket kommer att omhändertagas på specialkliniker. Över femtiotusentalet förlossningar förblir hänvisade till förlossningsavdelningen vid normallasarett, sjukstugor, förlossningshem eller i hemmen, där läkare av alla slag utan hänsyn till utbildning i obstetrik blir tvingade att ingripa, åtminstone för att lämna den första hjälpen.

Professor Alf Sjövall har ytterligare i en artikel i Svenska Läkartidningen (1953: 50: 2673), till vilken hänvisas, understrukit dessa synpunkter. Då vederbörande utskott har att taga ställning till en fråga där departementschefens uttalande starkt kontrasterar mot den enhälliga fackkunskapen i ämnet, bör det vara utskottet angeläget att noga taga del av obstetrik- och gynekologprofessorernas uttalanden. Då man i professor Sjövalls artikel finner ett så kraftigt formulerat uttalande som att "en förkortning av tjänstgöringen i obstetrik och gynekologi enligt min mening kan förväntas medföra en ökad mödra- och barnmortalitet", bör det vara särskilt angeläget för riksdagen att efter särskilt noggrann sakprövning taga ställning till frågan. Ytterligare skäl till beaktande av de sakkunniga ämnesrepresentanternas uppfattning är att flertalet remissinstanser röjer uppenbar tvekan om lämpligheten att förkorta utbildningstiden (kanslern, Sveriges läkarförbund). Ytterligare bör framhållas att experiment med förkortning till två respektive tre månader lämnat åtskilligt övrigt att önska beträffande resultaten.

Väl är det sant att varje utökning av utbildningstiden hur obetydlig den än kan förefalla är mindre önskvärd med hänsyn till målsättningen: en förkortad utbildningstid. Förkortningen får dock icke ske på bekostnad av ett rimligt utbildningsresultat. Den som själv genomgått den fyra månader långa kursen då andra ämnesstudier samtidigt icke var tillåtna

eller möjliga kan vitsorda den nytta man i sin framtida läkarverksamhet haft av en så anordnad utbildning.

Med hänvisning till vad ovan anförts får jag hemställa,
att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 212 måtte uttala sig för en ökning av utbildningstiden i ämnet obstetrik och gynekologi från av Kungl. Maj:t föreslagna tre månader till fyra månader.

Stockholm den 18 oktober 1954.

Bertil von Friesen.
